

Det, vi skal diskutere, er: Kan vi sikre en lige så god beskyttelse som den, vi har i dag, ved nogle fornuftige mellemformer? Er de overhovedet realistiske? Og dér tror jeg, det er en stor fordel, hvis jeg skal føre sådanne forhandlinger med Kommissionen, at der er en bred tilslutning i Folketinget til forhandlingspositionen, og det er derfor, jeg har indbudt til forhandlingerne.

Jeg tror imidlertid, alle vil gøre sig klart, at det jo ikke er hensigtsmæssigt at tage den drøftelse her i Folketingssalen. Hvis den skal føre til et resultat, så gør vi nok klogt i at tale med hinanden. Og jeg vil også gerne ved den lejlighed, når vi mødes med ordførerne, diskutere spørgsmålet om notatet. Indholdet har jeg selv gennemgået i Folketinget, de juridiske argumenter for og imod, og det synes jeg, folketingsudvalgsmedlemmerne skulle kende.

Det, der er bekymrende som principielt synspunkt, er, hvis man står over for en potentiel retskonflikt med Kommissionen, ikke nødvendigvis med EU, men med Kommissionen, at man så skal tvinges til at offentliggøre papirer, som i givet fald kan blive brugt imod én. Altså, jeg er tilhænger af den størst mulige åbenhed, og det vil jeg også lægge til grund i denne her sag, men man skal jo altså også en gang imellem tænke over, at det er nationen, der skal forhandle i en situation, og man skal vel ikke blotlægge alle argumenter, også argumenter, der kan tale imod éns sag. Dem skal Folketinget til gengæld kende, og det har jeg prøvet at drage omsorg for, og jeg vil meget gerne tage også den anden diskussion med partierne, når vi mødes i næste uge.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg sådan set godt forstår det argument, som ministeren bruger herinde, men jeg er nødt til at sige, at det jo ikke er os fra Miljø- og Planlægningsudvalget og folketingsmedlemmerne, der har bragt regeringen i den situation, at vi nu har lidt travlt.

Det er jo, fordi regeringen har været meget, meget tilbageholdende med at åbne op for debatten. Jeg har flere gange udtalt, at jeg synes, det er dejligt, at vi nu er kommet til, at vi skal ind og diskutere omkring en starten op med aluminiumsdåser osv. Det synes jeg er en god udvikling, men det har taget lidt lang tid.

Så er jeg nødt til at sige omkring det notat: Jeg kan da godt forstå, hvis miljø- og energiministeren synes – med det indhold, som miljø- og energiministeren taler om uden at sige noget

om det – at det er noget, der ikke skal offentliggøres. Så er det bare ærgerligt, at dagspressen kan skrive om det.

Det er ærgerligt, at man kan se i Berlingske Tidende i søndags og man kan se i Børsen i dag, hvor Berlingske Tidendes artikel refereres, at de ved, der findes et embedsmandsnotat. Og det er jo lidt ærgerligt, for så burde det jo have været så fortroligt, at det blev holdt inden for regeringens rækker eller inden for ministeriets rækker. Det er jo derfor, det er nødvendigt, at folketingsmedlemmerne nu går ud og spørger, om vi kan få det, eller om det er fortroligt, for ellers vil folk – og det er jo da en urimelighed – mene, at vi ikke gør vores arbejde, fordi vi ikke engang vil søge at komme i besiddelse af de notater, som er væsentlige for sagen. Og det er med den baggrund, at vi i dag rejser det spørgsmål.

Jeg kan forstå på miljø- og energiministeren, at det notat foreligger. Jeg har ikke helt forstået, om vi kan få det oversendt, men det vil jeg så søge at klargøre på anden måde.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, der får mig til at rejse et spørgsmål til ministeren, er invitationen til forhandlingerne, og at der bliver åbnet op for mellemformer.

Jeg vil sige, at vi i hvert fald meget gerne vil lægge stemmer til et solidt flertal bag ministeren, der står fast på, at der ikke skal gøres forsøg på at sabotere verdens bedste retursystem. Og hvis det viser sig, at det juridisk ikke er holdbart, ja, så mener jeg sådan set, at EU har en rigtig dårlig sag. Der er ingen tvivl om, at hvis EU trumfer et direktiv igennem, som betyder en forringelse af den miljømæssige værdi, så er det en meget, meget dårlig sag.

Så det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er, at når ministeren nævner det dér med mellemformer, så er det forhåbentlig ikke et udtryk for, at ministeren begynder at tænke på, at man kan lempe lidt dåseemballage ind her og dér, men at man skal stå fast på det system, vi har, og endda også tage skridt til at forbedre det, som ministeren jo ved at vi også gerne vil være med til, sådan at det miljømæssigt kommer til stå endnu stærkere, end det gør i dag.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne støtte ministeren i det synspunkt, at det ikke gælder om at få større affaldsmængder. Det er afgørende nødvendigt – det tror jeg gælder for de fleste i denne sal – at vi får nedbragt de samlede affaldsmængder. Og derfor